

XVI Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne Synodu Biskupów. „Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo i misja”

Synod Biskupów zwołany z inicjatywy papieża Franciszka zostanie rozłożony w czasie od października 2021 roku do października 2023 roku i będzie obejmował trzy fazy:

FAZA 1. Lokalna. Październik 2021 – kwiecień 2022. Odbywać się będzie na poziomie parafii, dekanatu i równolegle na poziomie diecezji. Jego celem jest konsultacja całego Ludu Bożego. Konsultacje w parafach należy przeprowadzić do końca roku 2021. Powinny być zakończone pisemnym dokumentem. Następnie zostaną przeprowadzone konsultacje na szczeblu dekanalnym. W czasie wizyt kołędowych księży biskupów konsultacje zostaną przeprowadzone z udziałem wiernych zaangażowanych w prace synodalne. Etap dekanalny zakończy sprawozdanie. Równocześnie będą trwały konsultacje na szczeblu diecezjalnym z udziałem przedstawicieli Rady Duszpasterskiej i Rady Kapłańskiej, wyższych uczelni, seminariów duchownych, Rady Zrzeszeń katolickich i innych grup, wspólnot i instytucji w diecezji.

FAZA 2. Kontynentalna. Wrzesień 2022 – marzec 2023.

FAZA 3. Powszechna. Październik 2023.

Proces synodalny zostanie zainaugurowany oficjalnie przez Papieża w Rzymie 9 i 10 października oraz 17 października w Kościołach partykularnych.

Przygotowany zostanie kwestionariusz z 10. pytaniami i vademecum z propozycjami, w jaki sposób przeprowadzić konsultacje.

Celebracja Synodu w Kościołach partykularnych. Dokument przygotowawczy: główne kwestie do rozeznania.

Cel

„Celem pierwszej fazy procesu synodalnego jest wspieranie szerokiego procesu konsultacji, aby zebrać bogactwo doświadczeń przeżytej synodalności, w jej różnych wyrazach i aspektach, angażując Pasterzy i wiernych Kościołów partykularnych na wszystkich poziomach, za pomocą najodpowiedniejszych środków i w zależności od konkretnych realiów lokalnych: konsultacja koordynowana przez biskupa, jest skierowana do kapłanów, diakonów i wiernych swoich Kościołów, czy to indywidualnie czy też zrzeszonych w stowarzyszeniach nie pomijając cennego wkładu, jaki mogą wnieść, zarówno mężczyźni jak i kobiety konsekrowane. W szczególności prosi się o wkład organy partycypacyjne Kościołów partykularnych, zwłaszcza Radę Kapłańską i Radę Duszpasterską, wychodząc od których może zacząć nabierać kształtu Kościół synodalny. Równie cenny będzie wkład innych jednostek kościelnych, do których zostanie przesłany Dokument Przygotowawczy, jak również tego, kto zechce wysłać bezpośrednio swój. Wreszcie, zasadnicze znaczenie będzie miało to, by słyszalny był także głos ubogich i wykluczonych, a nie tylko tych, którzy w Kościołach partykularnych pełnią jakąś rolę lub sprawują odpowiedzialność. Synteza, którą każdy Kościół partykularny sporządzi na zakończenie tej pracy słuchania i rozeznawania, będzie jego wkładem w drogę Kościoła powszechnego. Aby kolejne etapy podróży były łatwiejsze i możliwe do przeprowadzenia, ważne jest, aby owoce modlitwy i refleksji skondensować na nie więcej niż na dziesięciu stronach” (DP, nn. 31,32).

Podstawowe pytanie

Jak dzisiaj realizuje się na różnych poziomach – od lokalnego do powszechnego – „camminare insieme” – „iść drogą razem”, „podążanie razem”, „wspólne pielgrzymowanie” – chodzi także o „hermeneutykę pielgrzymią” – , która pozwala Kościołowi głosić Ewangelię zgodnie z powierzoną mu misją, uwzględniając uwarunkowania miejsca i czasu i do podjęcia jakich działań zaprasza nas Duch Święty, abyśmy wzrastali jako Kościół synodalny. Synod to znaczy „camminare insieme” – „wspólnie przemierzać drogę”. Franciszek jest przekonany, że „właśnie droga synodalności jest drogą, której Bóg oczekuje od Kościoła trzeciego tysiąclecia” (DP, n. 1,2).

W całym procesie synodu nie tyle chodzi o wypracowanie kolejnego dokumentu, ile o „nawrócenie synodalne”, nawrócenie do wypełniania misji ewangelizacyjnej, do której wszyscy jesteśmy wezwani na mocy sakramentów chrztu i bierzmowania. Innymi słowy chodzi o budowanie podmiotowości Kościoła, o umocnienie wspólnego ewangelizowania i wspólnego pielgrzymowania w wierze. Jeszcze raz przywołajmy fundamentalne pytanie: „Kościół synodalny głosząc Ewangelię, „podąża razem”, „pielgrzymuje wspólnie”; jak owo „podążanie razem” realizuje się dzisiaj w naszym Kościele partykularnym? Do podjęcia jakich kroków zaprasza nas Duch Święty, abyśmy wzrastali w naszym „przemierzaniu drogi razem”? Dokument przygotowawczy proponuje trzy kwestie dotyczące tej rzeczywistości: doświadczenia, radości, trudności i przeszkody, owoce takiego stylu bycia Kościołem.

Dziesięć głównych kwestii, które należy pogłębić na każdym etapie procesu synodalnego.

1. Towarzysze podróży. Kim są ci, którzy w naszym Kościele „podążają razem”?
2. Słuchanie. W jaki sposób wysłuchiwanie są świeccy, zwłaszcza młodzi i kobiety? Głos mniejszości?
3. Zabieranie głosu. W jaki sposób krzewimy wolny i autentyczny styl komunikacji wewnątrz wspólnoty bez dwulicowości i oportunistów? Jak funkcjonują relacje z systemem medialnym?
4. Celebrowanie. W jaki sposób krzewimy czynne uczestnictwo wszystkich wiernych w liturgii i pełnienie funkcji uświęcania? Jaką przestrzeń przeznacza się na wykonywanie posługi lektora i akolity?
5. Współodpowiedzialni w misji. Skoro wszyscy są uczniami – misjonarzami, to w jaki sposób każdy ochrzczony jest powołany do bycia czynnym uczestnikiem misji i to nie tylko ad intra ale także ad extra. W jaki sposób wspólnota wspiera swoich członków zaangażowanych w służbę na rzecz społeczeństwa (polityka, nauka, sprawiedliwość społeczna, prawa człowieka).
6. Prowadzenie dialogu w Kościele i społeczeństwie. Jakie są miejsca i sposoby dialogu? Jak są rozwiązywane różnice poglądów, konflikty i trudności?
7. Z innymi wyznaniem chrześcijańskimi. Jakie relacje utrzymujemy z naszymi braćmi i siostrami innych wyznań chrześcijańskich?
8. Władza i uczestnictwo. Jak sprawowana jest władza w naszym Kościele partykularnym? Jak funkcjonują organy synodalne? Jak promuje się posługi świeckich i podejmowanie odpowiedzialności przez wiernych?
9. Rozeznanie i podejmowanie decyzji. Za pomocą jakich procedur i jakich metod wspólnie rozeznajemy i podejmujemy decyzje? Jak je można ulepszyć?
10. Formowanie się do synodalności. Jak formujemy osoby, by były zdolne do „podążania razem”, słuchania siebie nawzajem i dialogowania? Jaką formację oferujemy w zakresie rozeznawania i sprawowania władzy?